

Betænkning afdeles Intet om dette Punkt, det gjør med Hensyn til Paragrafen i Udkastet kun den Erindring, at der ved en Trykfeil henvises til en § 5 istedetfor § 1. Jeg skal bemærke, at denne Paragraf, som der saaledes henvises til, var ikke en Paragraf i Lønningsloven af 31te Marts 1860, men det var en Paragraf i Forslaget til den almindelige Lønningslov, der blev forelagt og behandlet samtidig med Lønningsloven for Retsbetjentene. Der henvises til en Paragraf deri, nemlig § 1, som jo Udvalget erkjender det skulde være, idet det kun var en Trykfeil, at der stod § 5 istedetfor § 1 . . . (N. A. Hansen: Det var ingen Trykfeil!) Det ærede Medlem siger, at det var ingen Trykfeil; men jeg vil bede ham at eftersee Udvalgets Betænkning, der vil han see, at det siges; om man har meent Andet, ved jeg ikke, det er overhovedet meget vanskeligt at vide, hvad ærede Medlemmer tænke i deres stille Sind, men jeg antager ogsaa, man er berettiget til at holde sig til deres Udtalelser, i alt Fald naar de fremtræde i denne høitidelige Form af en Udvalgsudtalelse. Det var altsaa en Trykfeil, at der stod § 5 istedetfor § 1, men den § 1, man meente, at der skulde henvises til, taler iøvrigt heller ikke et eneste Ord om, at der skulde gjøres Undtagelse fra Sædberegningen med Hensyn til visse Embeder eller visse Dele af Embedsgager. Der siges i § 1 i den almindelige Lønningslov af 19de Febr. 1861 amtrent det Samme — dog med en lille Forskjel, som jeg senere skal komme til — som i Loven af 31te Marts 1860 § 5. Med denne eneste Bemærkning i Udvalgets Betænkning kom Sagen her til yderligere Behandling. Den ærede Ordfører sagde meget Lidt i denne Henseende, hans Udtalelse findes i Tidenden, Pag. 3599, og den gaaer kun ud paa, at Udvalgets Fleertal er enig i, at Sædberegningen skal komme Retsbetjentene tilgode; han siger det ganske i Almindelighed, og der er aldeles ingen Antydning af, at det var inderfor visse Grændser, kun under visse Forudsætninger eller deslige. Der var nogen Strid om, hvorvidt det Maximum, der i en tidligere Finantslov var opstillet for Retsbetjentenes Lønning, nemlig af 2,500 Rd., tilstedebe at komme med Sædberegning eller ikke, men ogsaa ved

Forhandlingen om dette Punkt hittedes der ikke et Ord, som hentydede til, at man meente, at der kun vilde kunne blive Spørgsmaal om Sædberegning, forsaavidt Embederne ikke væsentlig vare afslagne med Sportler eller deslige. Først ved tredie Behandling af Sagen blev der stillet et Endringsforslag af et æret Medlem, som ikke fortiden har Sæde her i Folkethinget, om at man istedetfor denne Henvisning til § 5 eller § 1 i den almindelige Lønningslov, som da var under Forhandling, skulde henvide til Loven af 31 Marts 1860 § 5; han motiverede dette Endringsforslag derved, at Hensigten blot var at gjøre Loven mere bestemt; „den Lov, som paaberaabes, er endnu ikke udkommen, derimod have vi Loven af 31te Marts 1860, hvis første Paragraf stemmer med § 5 i det citerede Lovforslag. — som senere udkom, under 19de Februar 1861 — „men om dette vil komme til at indeholde den samme Bestemmelse som Loven af 31te Marts, vide vi jo ikke“. Derfor vedtog man denne Forandring, og det var altsaa med velberaad Hu, at man gif bort fra det Uvisse til det Visse; det var Meningens, det var med velberaad Hu, at man vilde, at Loven af 31te Marts 1860 skulde gjælde, og Endringsforslaget blev, idet Ordføreren, som var Rigsdagsmanden for Sorø Amts 2den Valgfreds (Alberti), udtalte, at han ikke havde Noget at erindre derimod, vedtaget med 60 Stemmer mod 12. Men denne tredie Behandling indeholder, foruden denne Udtalelse af Forslagsstilleren, andre ret interessante Udtalelser fra flere Medlemmers Side, som jeg skal tillade mig at gjenkalde i ærede Medlemmers Erindring; disse Udtalelser fremkom navnlig fra Rigsdagsmanden for Holbø Amt 2den Valgfreds (Tscherning), for Svendborg Amts 6te Valgfreds (N. A. Hansen) og ved Sagens Tilbagevenden fra Landstinget fra Rigsdagsmanden for Aarhus Amts 1ste Valgfreds (Winther), og de findes i Tidenden Sp. 4318 og 4319 — der findes ogsaa en Udtalelse fra Rigsdagsmanden for Odense Amts 5te Valgfreds (H. M. Petersen) Sp. 4328 — samt Sp. 6508. Disse Udtalelser gaae alle i den Retning, at naar man vilde bedømme, hvorvidt de foreslaaede eller tildeels foreløbig vedtagne Sagesatser kunde være passende eller ikke, hvor-